

בש"פ 5984/17 - אבישי ישראל בן דוד, אבנר הררי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 5984/17

לפני:
העוררים:
כבוד השופט י' עמית
1. אבישי ישראל בן דוד
2. אבנר הררי

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב יפו בתיק
מ"ת 53717-03-17 שניתנה ביום 19.7.2017 על ידי
כבוד השופט ג' גונטובניק

תאריך הישיבה:
ט' באב התשע"ז (1.8.2017)

בשם העורר 1:
בשם העורר 2:
בשם המשיבה:
עו"ד שי רודה
עו"ד איתן סבג
עו"ד נעימה חנאווי-כראם ועו"ד חגי בנימין

החלטה

1. ענייננו בערר ביניים, לאחר שנקבע כי קיים "ניצוץ ראייתי". למעשה, עד עתה לא התקיים דיון כהלכתו בשאלת הראיות לכאורה.

לא אחת הבעתי את דעתי כי אין מקום לערור על החלטות לגבי מעצר ביניים כאשר בית משפט טרם סיים מלאכתו.

מכל מקום, טרוניתם של העוררים נסבה על אי המצאת כל חומרי החקירה במסגרת סעיף 74 לחסד"פ ובגין אי המצאת תעודת חיסיון.

2. כתב האישום הוגש ביום 24.3.17. עד היום לא ניתנה תשובה לכתב האישום, עד היום לא התקדם התיק העיקרי כלל, וכאמור, גם תיק המעצרים "תקוע".

אין לי אלא להפנות לאמור להחלטתי בבש"פ 120/10 שם ציינתי עד כמה ההליך הפלילי הפך למסורבל, בעיקר בשל סעיף 74 לחסד"פ ואי הוצאת תעודת חיסיון.

כפי שציינתי שם בפסקה 30, אינני משוכנע כי יש לעצור את ההליך העיקרי עד קבלת המסמך האחרון או תעודת החיסיון - אשר במרבית המקרים היא בבחינת עושר השמור לרעת בעליו - ובמרבית המקרים, כך מוכיחה הפרקטיקה, נדחות עתירות לגילוי ראיה.

רוצה לומר, כי לא שוכנעתי כלל כי ידיה של ההגנה כבולות בשלב זה מלטעון במישור הראיות לכאורה.

3. בתיק עם חומר כה רב ניתן להבין מדוע לא ניתן להמציא את כל החומר מיד עם הגשת כתב האישום. כשלעצמי, אינני משוכנע כי היה מקום להורות על הכנת תסקיר מעצר בשלב זה, אך ממילא המשיבה לא עררה על כך, וממילא גם העוררים סבורים שהתסקיר לא יקדם את עניינם בשלב זה.

4. סוף דבר שהערר נדחה.

ניתנה היום, ט' באב התשע"ז (1.8.2017), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט